

AVENTURILE LUI MIMI

EDUCAȚIE FINANCIARĂ
PENTRU ÎNTREAGA FAMILIE

Dana Lupșa, Bianca Bucă, Alina Moldovan, Diana Mihăilă

Ilustrații - Daiana Bogdan

Libris
EDITORIAL
Brașov 2019

CUPRINS

CAPITOLUL 1

Scrisoarea Dorințelor /7

CAPITOLUL 2

Mimi și afacerile /29

CAPITOLUL 3

Arta cere sacrificii /45

CAPITOLUL 4

Pregătiri pentru o nouă aventură /77

CAPITOLUL 5

Orașule de poveste, venim! /91

CAPITOLUL I

Scrisoarea Dorințelor

- *Mulți ani trăiască! Mulți ani trăiască! La mulți ani!*
- *Cine să trăiască? Cine să trăiască? La mulți ani!*
- *Mimi să trăiască, Mimi să trăiască! La mulți ani!*
- *Bravo, Mimi! Acum suflă în lumânări și pune-ți o dorință!*

Era cea mai frumoasa zi din an! Și cât o așteptase... Cât de mult așteptase mai ales acest moment! Știa exact ce dorință își va pune. De fapt, numai la asta se gândise în ultimele luni!

Închide ochisorii negri și, cu toată puterea gândului, își spune în minte: „Să merg în... Orașul de poveste!” Suflă cu putere în cele 8 lumânărele de pe tortul delicios de ciocolată acoperit cu mii de bombonele multicolore.

- *Uraaaa!, strigă din toți plămânii gașca de puști fericiți.*

— *Ce dorință ți-ai pus?, o întreabă curioasă Clara.*
— *Îmi pare rău, dar nu îți pot spune, pentru că nu mi se mai îndeplinește, și îmi doresc atât de mult să devină reală!, spune Mimi cu pumnii strânși de fericire.*

Ochișorii angelici îi strălucesc. Este convinsă că dorința i se va împlini! Își dorește atât de mult să meargă acolo, în Orașul de poveste, în care toți copiii sunt fericiți, străzile par imense tablete de ciocolată, copacii sunt precum vata de zahăr, iar personajele din povești se plimbă nestingherite peste tot. Chiar și dragonii devin niște animale blânde și haidoase. Caleștile nu se transformă în dovleci la miezul nopții, iar lampa lui Aladin îndeplinește toate dorințele.

Petrecerea se apropie de final, așa că a venit momentul să deschidă toate cadourile. Gașca veselă se așază în cerc în jurul lui Mimi, care ia voioasă, rând pe rând, fiecare dar în parte. Tare bucuroasă a fost când a descoperit cât de bine o cunosc prietenii ei. Cu toții au decis să îi ia câte un cadou care să o ajute să își continue pasiunea – desenul. Mimi este micuța vedetă a grupului. Toți sunt fascinați de talentul ei la desen și în curând urmează să participe la un mare concurs cu desene din toate lumea.

Gata! Puștimea a plecat acasă, mama a strâns toată nebunia de după petrecere, iar tata tocmai ce s-a întors, după ce i-a dus pe copii la casele lor.

În pijămăluțele roz, pufoase, cu urechiușe de iepuraș,

Mimi aleargă în tălpițele goale într-un suflet în camera părinților, căzuți pe pat ca după război. Își face vânt de la ușă și sare ca un bulgăraș de zăpadă, rostogolindu-se până ajunge între ei. Îi ia pe amândoi de după gât cu mânuțele moi ca niște pernițe și le împarte rapid câte un pupic pe frunte:

— *Sunteți cei mai buni părinți! Vă iubesc!, spune Mimi strângându-i la piept cu bucurie. Mami, tati, abia aștept să mi se îndeplinească dorința!*

— *Dar ce dorință ți-ai pus?, o întreabă mama sa.*

— *Păi, nu pot să îți spun.*

— *De ce?*

— *Pentru că nu se mai îndeplinește.*

— *A, da, ai dreptate! Atunci, eu îți propun să îi scrii Zânei Dorințelor, și ea îți va îndeplini orice dorință.*

— *Vai, mami, nu ești doar cea mai frumoasă mămică din lume, ci și cea mai deșteaptă!, strigă Mimi, stârnind zâmbetele părinților ei.*

Nu apucă să termine de vorbit, că, dintr-odată, se aude un tropăit din ce în ce mai puternic ce se apropie de cameră.

— *Nuuu, nu e voie!, strigă glasurileperate ale părinților.*

În zadar - Șerif era deja în pat. Un ditamai dulăul negru cu urechi conturate cu maro și ochi ca abanosul. Nici zece

secunde nu durează până când, dintr-o singură săritură atletică, aterizează peste toți în pat și Bubu, motanul alb cu gri al familiei. Și uite așa, liniștea a dispărut în doar câteva secunde, joaca a luat locul somnului, iar veselia s-a instalat.

După minute bune de joacă și zarvă, Mimi cade pe spate între pernele albe și moi și, în timp ce Șerif și Bubu se tolănesc fiecare în culcușul lui, micuța trece hotarul viselor spre lumea îngerilor.

Marcel și Maria o privesc cu admirație și cu lacrimi în ochi:

— Micuța noastră a crescut, are 8 anișori, spune Maria, Marcel aprobând-o cu admirație în privire, în timp ce o ia pe Mimi în brațe pentru a o duce în camera sa.

Pătrunde în odaia care parcă e ruptă din cer, cu mii de steluțe luminoase. O așază în pătuțul roz cu baldachin între Somnorilă și Pufosiță, cele două jucării preferate. Tiptil, tiptil, merge către ușă în vârful picioarelor, iar când dă să iasă, se aude glasul cristalin:

— Vai, ce frumos e aici, prințeselor, în Orașul de poveste!, murmură Mimi din vis.

E dimineată. Zorii zilei sunt vestiți de trilurile zglobii ale păsărelelor. Primele raze de soare bat în geam, străpungând desișul copacilor din jurul căsuței albe cu flori roșii la ferestre. Șerif este treaz de câteva ore și stă mândru pe terasă cu bonusul de dimineată, un os mare cât capul lui, pe care îl tot roade. Bubă lenevește în leagănul din curte cu burta la soare. Covorul de flori multicolore râde sub stropii de apă veniți din furtunul cu care Marcel udă de zor grădina. Se anunță o zi de vară dogoritoare. Din bucătărie miroase ademenitor a prăjitură cu aromă de lămâie și glazură din fructe de pădure, abia băgată la cuptor de Maria, care acum pregătește ceaiul. Se uită la ceas, este deja 10.00! Urcă încet pe scări până la camera din mansardă, unde Mimi și-a creat o lume fantastică, de basm. Intră în cameră încet, ca să nu o trezească brusc. Însă... surpriză! Mimi este deja îmbrăcată în rochița roșie cu buline albe, are părul negru prins în două codițe și, așezată pe scaunel la birou, scrie de zor.

- Mimi, dar ești deja trează!, se miră mama.
- Da, mami, de la ora 8.00.
- Păi, cum așa? Nu ai scos niciun sunet?
- Nu am avut timp. Sunt foarte ocupată!
- Oh!, exclamă mama, mută de uimire. Dar ce s-a întâmplat?

- Păi, fac ce mi-ai spus tu aseară.
- Eu?, întreabă Maria nedumerită.
- Da, da, mi-ai zis că Zâna Dorințelor îmi va îndeplini visul dacă îi scriu, așa că asta fac acum.
- A! Da? - Maria rămâne fără cuvinte.
- Sper că observi că scriu în mai multe culori.
- Da? De ce faci asta?
- Pentru că eu cred că, dacă zâna este la ora asta trează, va fi cucerită de ideea mea. Scriu în culorile curcubeului.
- De ce ai ales aceste culori?
- Simplu, mami! Curcubeul este magic.
- Așa e, spune mama, renunțând la hotărârea de a o aduce cu orice preț pe Mimi la micul dejun. Bine, Mimi, atunci când termini, te așteptăm la masă.
- Bine, mami, vin imediat!

Maria închide ușa uimită de tot ce a văzut și a auzit și dă repede fuga pe scări pentru a-i povesti lui Marcel.

Ce sunt dorințele și nevoile?

Nevoile reprezintă cerințe obiective, necesități ale vieții umane, ale existenței și ale dezvoltării oamenilor – de exemplu, hrană sau educație. În mod optim, după ce acestea au fost acoperite, cu banii care mai rămân se acoperă și dorințele – situații de care nu depind viața sau activitatea noastră zilnică.

Când mergi la cumpărături cu părinții tăi, scrie pe o listă tot ce ai nevoie să cumperi ei pentru luna următoare – creioane, carioci, caiete, pensule. Rămâi fidel listei, oricât de dificil ar fi!

Exercițiu pentru copii

Mimi își dorește un șevalet nou, care costă 350 de lei, pe care să îl folosească la desen. Completează, cu asistența unui adult, tabelul de mai jos:

Număr curent	Ce activitate poate realiza pentru a câștiga bani?	Ce sumă de bani poate câștiga?	Cât costă materialele pentru activitate?	În cât timp?
1.	Să deseneze	30 de lei/schiță, 300 de lei/ 10 schițe	40 de lei/ 10 coli	Realizarea unei schițe durează 3 zile, deci în 30 de zile
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				

Exercițiu – Jurnalul părinților

Pentru a identifica mai ușor activitățile care îți consumă cele mai mari resurse, ține un jurnal timp de cel puțin o lună. Începi prin a nota care sunt veniturile familiei (salarii, venituri din chirii, alocații, burse etc.), care sunt cheltuielile (fixe – taxe școlare, asigurări, rate etc., și variabile – mâncare, haine, divertisment etc.) și ce economii estimezi că veți face (bani pentru vacanță, o mașină nouă, amenajări interioare etc.).

Venituri	Cheltuieli	Economii

Scrive în fiecare zi ce ai făcut și pe ce au fost cheltuite bugetul tău și bugetul familiei. Încearcă să detaliezi, pentru a realiza dacă ai tendința de a cumpăra dubluri. Nu scrie: „Marți am cheltuit 243 de lei la hypermarket”,

ci „marți am cumpărat 2 sticle de apă, de 2 l – 5 lei, 1 kg de carne – 35 de lei, 2 kg de cartofi – 5 lei, 6 conserve – X lei etc.”. Adesea, uităm ce am achiziționat în sesiunile anterioare de cumpărături, și data viitoare luăm din nou.

La fel de important este să menționezi și pentru cine au fost folosiți banii: „pantofi Alex – 120 de lei, mouse laptop Diana – 70 de lei etc.”. Bugetul trebuie utilizat într-o manieră cât mai echitabilă față de toți membrii familiei, în funcție de priorități (de ex.: nu toți avem nevoie de pantofi noi în aceeași lună).

Ziua	Tipul cumpărăturii	Cantitatea	Prețul	Pentru

Încearcă să scoți bani și să îi pui în plicuri dedicate diferitelor activități lunare. De ex.: întreținere, taxă pentru școală, utilități, rată, mâncare, divertisment, shopping, economii etc. Față de card, al cărui debit poate că nu îl verifici după fiecare plată, cu cash ai control permanent asupra rezervelor, și banii nu îți mai scapă la fel de ușor printre degete.

Dacă ai datorii, alcătuieste un plan de achitare a acestora și transformă-le într-o prioritate. Cu un grafic clar al plăților în față, ai șanse mai mari să ajungi la zi cu toată împrumuturile.

În cazul în care te-a prins exercițiul, transformă jurnalul financiar într-o obișnuință și completează lună de lună secțiunile de mai sus, pentru un control cât mai bun al finanțelor tale.

Pastila psihologică

De cele mai multe ori, tipul relației noastre cu banii își are rădăcinile în copilărie. Pentru unii dintre noi, cheltuirea banilor poate fi o modalitate prin care ne umplem un gol emoțional, poate masca o tulburare obsesiv-compulsivă, ne poate împlini nevoia de sens și semnificație, sau poate chiar satisface nevoia de a-i impresiona pe alții. Problemele financiare din prezent sunt, de cele mai multe ori, rezultatul refuzului de a ne gestiona nevoile reale, așa încât rezolvarea problemelor

de natură personală ne ajută să controlăm eficient și banii noștri.

Să crești într-o familie cu puține resurse financiare te poate face să dezvolti o anxietate legată de lipsa banilor, o relație de dependență sau un sentiment de putere pe care îl trăiești atunci când știi că o anumită sumă de bani se află sub controlul tău. Zgârcenia este în legătură directă cu frica de a nu avea suficient, de a experimenta o pierdere, iar prin intermediul banilor necheltuiți, îți construiești o ancoră, ce-ți reduce iluzoriu teama de sărăcie, de pierdere, de boală și mai ales de moarte. Ce se întâmplă în realitate este faptul că îți reduci dramatic calitatea relațiilor sociale, îți amâni permanent satisfacerea nu numai a anumitor dorințe, dar chiar a unor nevoi reale, și practic, refuzi să trăiești în prezent. Riscul de a dezvolta relații tensionate cu membrii familiei și chiar cu propriii copii e foarte ridicat, din cauza refuzului tău constant de a cheltui bani pentru achiziționarea anumitor bunuri sau pentru diverse activități, chiar dacă tu îți justifici zgârcenia prin eticheta cumpărării și a educației privind valoarea banului.

Ca adulți, suntem modele pentru copii inclusiv în relația cu banii. Ce-ar fi dacă i-am ajuta să se raporteze la bani ca la un instrument util pentru împlinirea unor obiective pe care și le planifică rațional, și nu ca la un impediment? Controlul și autocontrolul se educă din copilăria mică. Studii multiple au demonstrat că un autocontrol deficitar în perioada copilăriei este corelat în mod semnificativ

cu rezultate negative la vârsta adultă. Copiii cu scoruri ridicate de autocontrol au evoluat mai bine din punct de vedere personal, profesional și material.

În perioada 3-5 ani îl poți învăța pe copilul tău ceva extrem de important – cum să-și gestioneze impulsul de a cumpăra și cum să amâne recompensa: vizitele la magazin nu implică și cumpărarea obligatorie a unei jucării, când alegeți un cadou pentru cineva vă rezumați doar la acea achiziție.

Alimentele și hainele intră în categoria „nevoi”, dar hainele de lux intră în categoria „dorințe”. Cum îi învățăm pe copii să facă această diferență? Putem, spre exemplu, să-i implicăm în realizarea listei de cumpărături și în efectuarea acestora, ca să observe și să beneficieze de oferte, învățând că pot economisi bani față de bugetul inițial.

După vârsta de 10 ani, copiii reușesc să își gestioneze mai bine anumite impulsuri, pot să aștepte mai mult și pot înțelege noțiuni mai abstracte, precum cea de investiție și ideea că prin bani își pot împlini obiectivele mai îndrăznețe. Având lunar banii săi de buzunar (sume mici), din care își poate cumpăra orice dorește, va învăța din practică ce înseamnă să îi cheltuie deodată pentru o gratificație imediată, îi va împărți așa încât să îi ajungă o perioadă mai lungă, pentru cumpărături mai mici, sau îi va strânge pentru ceva special ce își dorește de mai mult timp.